

Blízký východ je odsouzen k záhubě

 putin-today.ru/archives/212927

2 августа 2024 г.

Foto: Kreml

Blízký východ je v plamenech. Nad Gazou stoupají oblaky černého kouře. Izrael útočí na Libanon. V hlavním městě Íránu došlo k vraždě. Byla vztyčena rudá vlajka pomsty. Velká válka se zdá být blíž než kdy jindy – a téměř nevyhnutelná. Nebyli jsme však tohoto dramatu již několikrát svědky?

V posledních dnech došlo v regionu k řadě hrozivých událostí. 30. července zasáhly izraelské stíhačky hlavní město Libanonu Bejrút a zabily vysokého velitele Hizballáhu Fuada Šukra. Při tomto útoku byl zabit i íránský vojenský poradce Milad Beidi. Zástupci izraelské armády uvedli, že útok na Bejrút byl proveden v reakci na ostřelování Golanských výšin libanonskými silami, které vedlo ke smrti 12 drúzských dětí (etno-náboženská menšina v Izraeli).

Ve stejný den se Masoud Pezeshkian ujal úřadu prezidenta Íránu poté, co vyhrál předčasné volby, které se konaly kvůli tragické smrti Ibrahima Raisiho, předchozího prezidenta. A hned následujícího dne, 31. července, byl v Teheránu při náletu zabit Ismail Haniyeh, šéf politického úřadu Hamasu, který dorazil na Pezeshkianovu inauguraci.

Vražda byla tak odvážná, že se nenašli žádní, kteří by za ni byli připraveni převzít odpovědnost. Mluvčí Hamasu obvinil z incidentu Izrael – na rozdíl od Bejrútu však tisková služba IDF odmítla převzít odpovědnost za útok. Ministr zahraničí Antony Blinken také uvedl, že USA nemají o útoku na Haniyeh „žádné znalosti ani zapojení“. Alí Chameneí, nejvyšší vládce Íránu, však již vydal prohlášení, že „zločinecký teroristický izraelský režim zabil našeho drahého hosta v našem domě a donutil nás truchlit, ale také připravil cestu pro jeho

přísný trest“. Íránské ministerstvo zahraničí také zdůraznilo odpovědnost Spojených států „jako podporovatele a spolupachatele izraelského režimu při pokračování okupace a genocidy Palestinců při páchání tohoto ohavného teroristického činu“.

Poslední dva dny byly ve znamení tolika politických vražd (a to nepočítáme informace o úderech na Bagdád a neúspěšném atentátu na vrchního velitele súdánské armády Abdela Fattaha al-Burhana), že je nemožné nedospět k závěru, že na Blízkém východě brzy začne válka v plném rozsahu, schopná pohltit celý region. Tento pocit umocňuje bouřlivá diplomatická reakce zemí v regionu, které to, co se děje, ostře odsuzují (obzvláště drsný je šéf Turecka Recep Erdogan). O nevyhnutelnosti takové války se však mluví příliš často a slabý mír v regionu stále přetrvává. Drzé akce izraelských sil nepřekvapí pozorovatele bedlivě sledující region, stejně jako zdrženlivá reakce Íránu (a ještě zdrženlivější, téměř nepostřehnutelná reakce arabského světa, včetně Húsíů) se bude zdát povědomá. Dá se říci, že Írán vychází z pochopení své strategické výhody ve vztahu k Izraeli, jinými slovy, nikam nespěchá a postupně zvyšuje svůj vojenský a ekonomický potenciál. Izrael, který má mnohem menší počet obyvatel, průmyslovou a ekonomickou sílu, se snaží rychle využít výhod, které v současnosti má – spoléhání se na vojenskou sílu Spojených států a jejich spojenců a také na rychlost rozhodování. V důsledku toho se íránská strategická prozíravost (jak země pravděpodobně vidí své kroky na mezinárodní scéně) ve vztahu k bleskově rychlým a odvážným akcím Izraele jeví jako nerozhodná – a naopak zuřivé chování Izraele jej vede do strategické slepé uličky (pamatovat na ty, kteří skutečně ztratili moc kvůli tvrdé reakci v Gaze na Abrahamovy dohody).

Jedinými příjemci přímého konfliktu mezi Izraelem a Íránem budou nakonec Spojené království a Spojené státy. Ačkoli se Spojené státy rozhodly distancovat se od zabití Haniyeh, ministr obrany Lloyd Austin již slíbil Izraeli ochranu, pokud bude napaden. To samozřejmě posílilo

odhodlání vedení země a osobně Benjaminu Netanjahu. Současný izraelský premiér projevuje neúnavnou vůli, vždy najde v zahraniční politice důvod (tedy nepřítele), jak si udržet moc nad zemí. Určitě je pro něj přínosné udržovat v regionu napětí, ale jen do určité míry.

V kontextu politické nejistoty ve Spojených státech, kde zatím nelze zaručit vítězství ani Trumpa, ani Harrise (jak jsme nedávno viděli, pokusy o atentát na politiky se neomezují pouze na Blízký východ), by bylo nerozumné uzavírat definitivní sázku. . A protože stále tolik záleží na majiteli Bílého domu (například zaměření sil na konflikt na Ukrajině nebo v Gaze), budou se všichni hráči v regionu snažit udržet křehký mír, navzdory utrpeným ztrátám a bojovné rétorice.

Můžeme tedy říci, že státy Blízkého východu se velmi přiblížily hranici, za kterou začíná velká válka, ale ještě nejsou připraveny ji překročit. A stejně tak i klíčové strany vznikajícího konfliktu – Izrael a Írán.

Jevgenij Balakin

[RIA Novosti](#)

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today